

"ואז ביבי אמר לי, בוא נצא למרפסת": עדות חפץ על נתניהו, מוזס ומילצ'ן

אחרי שחתם על הסכם עד מדינה, סיפר חפץ מי משלם על מסעות ראש הממשלה בחו"ל, מה היקף השפעתה של שרה נתניהו ופתר את חידת החיילים הבריטים

חיים לוינסון 01.03.2020 01:33 עודכן ב: 05:58

ב-28 במארס 2018, שבועיים לאחר שחתם על הסכם עד מדינה, התייצב ניר חפץ בפני חוקרי המשטרה ומסר עדות מפורטת, שהוקלטה ותומללה על פני 79 עמודים. מי שהיה אחד האנשים הקרובים ביותר לבנימין נתניהו תיאר בעדותו את קשריו של ראש הממשלה עם ארנון מילצ'ן ועם בעלי הון אחרים, וגם גולל את תולדות היחסים המורכבים בינו לבין ידיעות אחרונות.

כמי שהיה מקורב גם לנתניהו וגם לנוני מוזס, שיחק חפץ תפקיד מרכזי במערכת היחסים הזו. הקשר שלו עצמו עם ראש הממשלה נמשך "בערך מ-96'. נתניהו יודע שאני עיתונאי ימני, תומך ליכוד, לא היו הרבה כאלה בתקשורת. ב-2009 אני עורך 7 ימים ועורך הספורט, אפשר להגיד שאני העיתונאי הימני הבכיר ביותר שיש. לא היה עוד אראל סג"ל. כעורך 7 ימים היה אצלי ריאיון מאוד גדול עם נתניהו, כשהוא כבר היה ראש ממשלת הצללים. היה ברור לפי הסקרים שהוא הולך להיבחר (הריאיון פורסם למעשה באוקטובר 2006). ריאיון שער זה דבר מאוד חריג בידיעות, הוא צריך לקבל אישור של נוני. זה שנוני אישר את זה, היתה לזה משמעות. אני עוד לא ידעתי מה המשמעות.

"בתקופת מערכת הבחירות נקבעה לי פגישה עם נתניהו במצודת זאב. הוא ידע שאני עם אווירה סימפתית פלוס כלפי מי שיושב בעמדה שהוא יושב. לפני הפגישה הלכתי לחדר של נוני ודיווחתי לו על הפגישה. נוני אמר שזה בסדר גמור, טוב שאני מעדכן אותו, והוא ביקש רק דבר אחד, שאני אומר לביבי שהפגישה הזאת היא על דעתו. הגעתי למצודת זאב, ניהלנו שיחה על ענייני בחירות. בשלב מסוים של השיחה, אמרתי לביבי שנוני בירך על עצם הפגישה. לאור העבר שלי בידיעות ידעתי שהם שונאים אחד את השני. הוא אמר לי, בוא נצא רגע למרפסת. ואז הוא אמר לי תשמע, נוני לא רוצה שתצא מהדורת סוף שבוע של ישראל היום, והוא מקסימום מוכן להתפשר על 50 עד 60 אלף עותקים בסוף השבוע."

חפץ המשיך: "הג'ינג'י (שלדון אדלסון), ככה הוא אומר לי, לא עובד אצלי, הוא לא עושה מה שאני רוצה. אני אולי יכול, אם אני אקבל אור ירוק מנוני, לשכנע אותו 80 עד 90 אלף עותקים, אבל אני צריך לדעת שנוני מסכים. אני אמרתי לעצמי וואו, איך נוני, אני עובד אתו 20 שנה והוא לא מגלה לי כלום. אמרתי שאעביר את המסר לנוני.

"חזרתי לנוני. אתה צריך להבין שהחדר של נוני, יש מתי מעט באותה תקופה שיכלו להיכנס, זה היה דבר נדיר מאוד. אין לו מחשב, הוא לא כותב שום דבר ולא חותם על שום דבר. אפילו על חשבונית שהוא חייב אז זה עם עיפרון. הוא חיה מאוד דיסקרטית, ליברמן יכול ללמוד ממנו. אני אומר לנוני. ואז הוא ביקש ממני פעמיים, זה למה אני זוכר כל כך טוב את השיחה, לחזור מלה במלה. לא איך אתה,

מלה במלה מה ביבי אמר. תשחזר, תחשוב. ואז הוא נראה מרוצה. הוא אמר לי תודה ובסדר גמור. אני הבנתי רק דבר אחד, שאני באופן מקרי עליתי על ציר מידע שאני לא עליו.

"אתם צריכים להבין, יש מערכת בחירות. בתקופה ההיא בידיעות, אסור לי בתוך עורך 7 ימים להתעסק בנושאים פוליטיים בכלל בלי אישור של נוני. קיבלתי הנחיה לא להתעסק בכלל במערכת הבחירות. כי הוא את הימים האלה ניהל עם אנשים אחרים, לא אתי. הוא לא רצה מישהו שיש לו... לא יודע, סימפתייה יתרה לנתניהו".

חפץ נחשף לאחורי הקלעים של הסיקור הפוליטי בידיעות אחרונות כבר בתפקידו הקודם, כעורך הראשי של רשת המקומונים ידיעות תקשורת. "בשנים הראשונות הוא (מוזס) נתן לי יד חופשית, אבל אחר כך אמר לי ששום כתבה פוליטית בסינדרקציה (כתבה המתפרסמת במקביל בכל המקומונים) לא תהיה בלי אישור שלו. ההוראה הזו עברה הלאה ל-7 ימים. כל דבר פוליטי צריך לשבת איתו. לרוב האינטראקציות היו בנושא אולמרט, בוא נקרא לזה לעזור לאולמרט".

החוקרים תהו מדוע, אם כך, הוחלט ללכת על כתבת השער. "הערכתי שנוני מבין שהוא (נתניהו) הולך להיות ראש ממשלה, וכבר עדיף להתחיל לתקשר אתו, כי מערכת היחסים איומה", השיב חפץ. "את הכתבה כתב גדי בלום, שהוא איש אמון שלי, אז דאגנו ששום דבר לא יברח. בכתבה הזאת, עקב ניסוח לא מספיק בהיר של נתניהו, ואחר כך אני הוספתי חטא על פשע וגם שכתבתי את זה טיפה, נוצר הרושם שהוא אומר שהוא זוכר את המנדט הבריטי (נתניהו צוטט מספר איך ראה חיילים בריטים בילדותו בירושלים). ואז אולמרט עלה זה וזו היתה שערורייה ענקית בתקשורת, איך ביבי מספר משהו מתקופת המנדט שהוא עוד לא נולד. ביבי לחץ עלי שאני אפרסם הבהרה שזו טעות שלי, ונוני לחץ פחות או יותר ההיפך. הוא רצה לדעת מה באמת היה ואם יש לי הקלטה של זה. יש לי את הקלטת איפשהו. הקשבתי לה. אי אפשר מתוך השמיעה לדעת מי אשם, אפשר לפרש את זה ככה או ככה. ביבי היה מאוד מרוצה עד הדבר הזה, וברגע שזה קרה, חשב שעשינו לו תרגיל". כעבור שלושה שבועות, באופן חריג, פורסם ב-7 ימים מכתב מאת דוברו של נתניהו, אופיר אקוניס, שהכחיש כי יו"ר האופוזיציה אמר את הדברים, ולצדו הבהרה מטעם העיתון, שלפיה בדיקה חוזרת של תמליל הריאיון העלתה כי נתניהו דיבר על "חיילים שהתאמנו במתקנים בריטיים".

חודשיים אחרי הבחירות מונה חפץ לראש מערך ההסברה בלשכת ראש הממשלה. "הוא קורא לי אליו לקיסריה", סיפר. "הוא יושב על המרפסת שפונה לבריכה עם כוס יין אדום. שרה מצטרפת גם, כי בנושא של דובר, ראש לשכה, הייתי אומר גם מזכיר ממשלה, מינויים לא מתבצעים בלי אישור של שרה. באותה פגישה אנחנו מעלים שאני מעוניין בזה. אחרי 20 שנה בעיתונות רוצה לראות את העולם ממקום אחר. הוא מבקש להודיע לנוני, לא אני. הוא מסביר לי שלא מקובל שראש ממשלה יפנה אליי מאחורי גבו של נוני. ואז אני גם מסיק שכנראה יש ביניהם תקופה טובה ביחסים, ואני מזכיר לך ששנים לפני כן כל הזמן אני עושה משימות בשליחות אולמרט נגד ביבי. ביבי אחרי הפגישה מתקשר לנוני. נוני קורא לי אליו, אומר לי, קיבלתי פנייה מראש הממשלה. מבחינתי אם אתה עוזב אתה עושה לי חור בהגנה, אבל אני לא אומר לא לראש ממשלה. הנחתי שיש ירח דבש ביניהם".

חפץ התחרט עד מהרה. "היו אנשים שניסו לחסל אותי בתוך הלשכה עם הדלפות, להסית את ביבי. אתה מגיע יום אחד בבוקר, כולך שמח וטוב לב, ואתה רואה, פניו לא כתמול שלשום, לא מכניסים אותך לישיבות. אתה לא מבין מה קרה. הלך נתן אשל ואמר לו שאני סוס טרויאני של נוני בתוך הלשכה. זה סוג הדברים שאתה מתמודד אתם שם יום-יום. התקשרתי לנוני, ביקשתי פגישה, ביקשתי

ממנו לחזור לידיעות. אמרתי אני מזיע, עשיתי טעות, זה בית משוגעים. ואז ראיתי שחל שינוי, כי נוני התייחס אלי על גבול השנאה. קר ומנוכר. ראיתי שלמעשה קיבלתי בעיטה. נוני אמר שזה בלתי אפשרי, אני עשיתי מהלך וזהו".

ב-2015, כשחפץ ניהל את מטה הבחירות של הליכוד, הוא ארגן פגישות פיוס בין נתניהו לבין ערן טיפנברון ואמנון מרנדה, עורך אתר ynet וסגנו אז. "לי היה אינטרס, כמנהל מטה ההסברה של הליכוד, שהיחסים יהיו טיפה יותר טובים. ערן ניסה לקחת את נוני למצב של איזושהי אינטראקציה, כי מטה הליכוד ויתר על ידיעות ו-ynet. וערן כעורך ynet לא רצה שוואלה יקבל ידיעות בלעדיות". אבל הפגישות לא עלו יפה, וחפץ מיהר לנתק מגע. "אני למוד ניסיון, אני יודע את רמת השנאה, האיבה, הטינה הבלתי נתפסת. זה לא משהו שאני חושב שאתם פה בחדר יכולים להרים, את רמת הדציבלים של שרה כלפי נוני. לא נסראללה ולא חמינאי נמצאים בליגה של נוני. ולכן אני לא רוצה להכניס את עצמי למצב שאני יודע שהוא ייכשל בשנייה שיהיה איזה אייטם לא טוב ב-ynet".

כדובר, חפץ ידע לזהות את העליות והמורדות ביחסי נתניהו-ידיעות אחרונות. "אתה מרגיש מתי ידיעות אחרונות יורד לך מהגב ומתי (הכתב המדיני) איתמר אייכנר כל יום שולח שלוש בקשות סתם צהובות בשביל שקבוצה כמו ידיעות אחרונות רוצה למרר חיים לראש ממשלה. הם יכולים לשלוח כל יום עוד שתי פניות לתגובות שמוציאות אותו מדעתו, גוזלות לו שעתיים, אשתו לא מתפקדת, הבן שלו צורח. הם לוקחים רכילות מהנהגים או ממישהו ממורמר, הם שולחים ויודעים שהלך לו חצי יום... ככל שהמצב החריף עם הפניות ועם הקו הלעומתי פניתי אל ארי ונתן אשל. זוכר שקיבלתי מהרו תשובה שמטפלים בזה בערוץ ביניהם (נתניהו ומוזס) ושאני אדיר רגליי".

החוקרים התעניינו גם בארנון מילצ'ן. הקשר של חפץ עם מילצ'ן, סיפר עד המדינה, נוצר זמן קצר לאחר שהצטרף ללשכת נתניהו, ביוזמת בעל ההון. "הגיע לשכונה ילד חדש, והוא ילד עם השפעה, והוא ידע שאני הייתי קרוב לנוני. הוא היה מתקשר אליי ומדבר איתי בתדירות גבוהה, שיחות ארוכות מאוד. הוא היה נוהג לספר שהוא איש הקשר בין שלדון, נתניהו ונוני מוזס. האווירה של השיחות היתה שהוא הרגיש כמו גננת והיה הולך ביניהם והיה מספר לי מה שלדון אמר, מה ביבי אמר, מה נוני אמר. הוא התרברב בכך שהוא זה שעושה את כל התיאומים. היו שני נושאים מרכזיים. אחד, הסיקור המאוד שלילי של ידיעות וניסיון להגיע, נקרא לזה, לסולחה.

"אני יכול לתאר אירוע אחד שאני זוכר במדויק. בימי חמישי ראש הממשלה נוהג לעבוד מהקריה. זה די ריק ביום זה, ממש המעגל הקרוב סביב ראש הממשלה. מילצ'ן הגיע, זו היתה אחת הפעמים היחידות שראיתי אותו. הוא חיכה להיכנס לביבי וסיפר שהוא נמצא בשביל מיליאדרד הודי, טאטא, ושהוא הגיע כי ביבי מסדר לו שמסוק יקח אותו מישראל לירדן בלי עצירות, ושהמוסד מתאם לבקשת ביבי שהמסוק יעבור ויחזור ושזה נעשה מול ארמון המלך. הוא סיפר לי שיש איזה מיזם גדול שהוא וטאטא עושים ביחד עם הירדנים. הוא נכנס ואז יצא מבסוט ואמר שזה סודר". קידום המיזם המשותף למילצ'ן ולטאטא מופיע בכתב האישום נגד נתניהו כמעשה של הפרת אמונים.

כפי שדווח בשבוע שעבר בחדשות 13, חפץ סיפר לחוקרים סיפור ששמע מראש הסגל גיל שפר, על ארוחה במוסקבה שבה כביכול שילמו אחרים עבור נתניהו חשבון של מאה אלף שקלים. מתמליל העדות עולה כי חפץ אף העביר למשטרה הקלטה של שפר, שסיפר לו על כך בזמן אמת. "הסיפור הכה בי כמו ברק, הייתי בשוק מזה", העיד. "כשחזרנו לארץ שמתי על עצמי טייפ ונכנסתי לחדר של גיל שפר ודובבתי אותו כדי שיחזור על הסיפור הזה. ניסיתי להוציא מי שילם, וגיל לא הסכים לומר לי

מי הבן אדם".

כשסגן-ניצב מומי משולם שאל אותו מדוע הקליט שיחות בלשכת ראש הממשלה הסביר חפץ: "אחרי שהגעתי מידיעות לנתניהו היו כל מיני אירועים שהפחידו אותי, ואמרתי לעצמי, אולי אני אדאג לעצמי לקצת הגנה. היו שם בלשכה אנשים שהרגשתי מאוים מהם, שרוצים לשרוף אותי. עוזי ארד, נתן אשל, וגם מביבי עצמו חששתי. שמרתי על עצמי".

אחרי ששמע על הארוחה במוסקבה החל חפץ לתחקר את שפר על נסיעות ראש הממשלה לחו"ל. "האנשים שבאותה תקופה ידעו באמת באמת מה קורה אצל משפחת נתניהו בעניינים הכי אישיים של הכסף היו נתן אשל, גיל שפר וארי הרו. גיל שפר היה ממש הצל של שרה, הוא יודע הכי הרבה על כל הנושאים של הוצאות והכנסות. הוא היה סמנכ"ל עיריית ירושלים, הוא היה למעשה מטפל שם בשרה, ואז כשביבי נבחר היא הביאה אותו כראש מערך הסיורים. זה תפקיד מאוד משמעותי, כי ברגע שמוציאים את ראש הממשלה מהקופסאות של בלפור או קיסריה הוא האחראי על הכל.

"הוא למעשה סיפר לי על שיטה שבה בכל נסיעה לחו"ל מוצמד לנתניהו כרטיס אשראי מהלך על שתיים. יש אנשים קבועים, שהם מצטרפים לשרה לקניות שלה והם משהצים את כרטיס האשראי במקומה. הוא תיאר לי מסעות קניות בניו יורק, איזה שעון ואיזו בטריה יקרה של שעון וג'ינסים לילדים וכל מיני דברים ומותגים, וגם שרה הולכת למסעדות ולבתי קפה".

בצרפת, העיד חפץ, מילא את התפקיד מאיר חביב, חבר הפרלמנט הצרפתי. "חביב סיפר לי על הוצאות שהוא היה מוציא על שרה בפריז, איפור, שיער, מעצבים. חביב הפך להיות ציר להעברת מסרים בין סרקוזי לנתניהו, וגם עם הולנד אני חושב. הוא הפך להיות איש מאוד חשוב בצרפת. מאיר חביב הביא כמות מתנות יותר גדולה ממה שאתה חולם שיש לך בחומרים של מילצ'ן. סיפרו לי אנשים בסביבה. בגדים, תכשיטים, הכל.

"כשנתניהו מגיע לפריז, הלו"ז שלו שהוא לא הרשמי נקבע על ידי מאיר חביב. (מתאמת הנסיעות במשרד ראש הממשלה) עדנה חלבני יודעת שמתאמים את הדברים מול מאיר חביב. היה ברור לאליזה שאם אתה רוצה באמת להגיע לנתניהו עם מסר, אתה מעביר אותו דרך מאיר חביב. זה אותו סיפור כמו מילצ'ן. הם מזהים את החולשה של שרה, מתלבשים עליה, מפילים עליה הר של מתנות, ואז ביבי שבוי בידיים שלהם. מילצ'ן וחביב זה שני גלגולים של אותה תופעה בדיוק. הם מזהים את החולשה ומתנפלים עליה. הוא נכנס ויוצא מבלפור. אתה יכול לפעמים לשבת בפאטיו, פתאום חביב נכנס".

מקבילו של חביב בניו יורק היה איש העסקים זאב רובינשטיין, שגם תיווך בין נתניהו לבין שאול אלוביץ'. "יש את האיש על הדלת", ציטט חפץ את שפר. "היכולת שלך לעמוד על הדלת שווה הון עתק. אתה צריך לראות באיפא"ק את התור של השלוש מאות אמריקאים, שכל אחד שווה... שעומדים בשביל תמונה. אדם שיכול להגיע לסוויטה של נתניהו ולשבת אתו חמש דקות, זה דבר שביהדות ארצות הברית לא יסולא בפז. בניו יורק זאב רובינשטיין יושב על הדלת".

חפץ תיאר גם כיצד הסתירו אנשי נתניהו את הוצאותיו הגבוהות בחו"ל, על חשבון המדינה. "את ההוצאות על הסוויטה של משפחת נתניהו, שמגיעות לסכומים אדירים עם הכביסות ועם כל הדברים,

מפזרים בין החדרים השונים של כל הלשכה שלא יהיה הרבה, שהתקשורת לא תלך לפי חוק חופש המידע ויבקשו ויראו שההוצאות על הסוויטה הזאת מטורפות".

העדות הזו של חפץ לא התייחסה לתיק 4000, אבל הוא סיפר לחוקרים על רשימת עניינים בעייתיים מבחינת נתניהו, שהוכנה בצל השמועות על החקירות נגדו. "כאשר פורסם בסוף 2016 שעומדת להתפרסם חקירה נוספת חוץ מ-1000 שתעשה רעידת אדמה, נפגשתי עם עורך הדין יוסי כהן בביתו בכפר שמריהו. הוא הראה לי בלוק צהוב, שזה תוצר של ישיבה של ארבע שעות שלו עם נתניהו, שבה הוא ניסה לחלוב ממנו מה זה יכול להיות, וליוסי היו 10 או 11 סעיפים. הראשון היה אלוביץ' והשני פאקר, מה היה עוד לא זוכר. נוני לא היה שם. אותי עניין אלוביץ', שאלוביץ' על הגריל". חפץ מיהר להזהיר את בעלי בזק ורעייתו ולתאם אתם את שיבוש החקירה. כעבור מעט יותר משנה הוא חצה את הקווים.

מהליכוד נמסר בתגובה: "שקרים מכפישים, גסים ומרושעים שלא במקרה מתפרסמים ערב בחירות, בניסיון להמשיך ולהשחיר את דמותה של רעיית ראש הממשלה ולפגוע בראש הממשלה ובליכוד".